

[Aage Brusgaard]

man læser, des mere kommer man i hvert fald ind i, at de forskellige videnskabsfolk er dybt uenige om problematikken.

F.eks. er der en rapport, der siger, at mange af de store klimacomputerprogrammer ikke modtager målinger af havtemperaturen, til trods for at 73 pct. af jordens overflade er dækket af hav. Og så kan vi ikke bruge de målinger, der er til rådighed, siger disse forskere. Målestationen er placeret på landjorden og altså ikke i oceanerne, og de ligger på den nordlige halvkugle og ikke på den sydlige halvkugle, og derfor er de alt for unøjagtige.

Den amerikanske forsker Paul Handler har skrevet en artikel om, at det, der har betydning, er, at varmerekordeerne i 1920'erne og 1930'erne og i de senere år optræder, fordi kun få vulkaner har været i udbrud i de år.

Der er også nogle danske forskere, der har forsket i det her. Der er en, der hedder Knud Lassen, og en, der hedder Eigil Friis-Christensen, og de skriver, at deres opdagelse viser, at der er et samspil mellem solpletter og klimaskift. Den svage opvarmning af atmosfæren gennem 1980'erne skyldes ikke svovludslip fra trafik og industri, som mange påstår, men snarere solpletternes skiftende varighed.

Flere andre videnskabsfolk, bl.a. to amerikanere, som jeg ikke kan udtale navnet på, peger på, at opvarmningen kan være udtryk for eftervirkninger fra en periode med usædvanlig nedkøling, altså den såkaldte lille istid, der forekom omkring 1880; når temperaturen ikke længere køles ned, vil den naturligvis stige igen.

Der er altså så mange forskellige teorier om vores ozonlag, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at skabe mere frygt i befolkningen ved at stemme for ratificeringen af denne konvention. Vi frygter egentlig, at en af hovedårsagerne er at få nye muligheder for at lægge skatter og afgifter på nogle energikilder.

Jeg ser, jeg har over en 3 minutter endnu; der er ingen lampe, der lyser i hvert fald. Så vi tager fat på beslutningsforslag nr. B 76. Det er konventionen om de biologiske mangfoldigheder, og jeg vil gerne starte med at sige, at den er Fremskridtspartiet mere positiv over for, og den vil vi til sin tid stemme for – ja, vi vil endda ikke forlange den ud til folkeafstemning; det vil vi prøve at gøre uden!

Vi er enige i hovedsigtet, men vi er ikke enige i alle de ting, der er remset op om, hvad man skal gøre. Noget af det, jeg synes det er vigtigt at få sagt, er, at det er korrekt, at der udryddes hundredevis af dyr og planter hvert eneste år, ja, hver eneste dag. Men lige så vigtigt er det jo også at få sagt, at der opstår nye arter hver eneste dag året rundt. Nogle arter forgår, fordi deres overlevelsesmuligheder ganske enkelt ikke er til stede, og sådan har naturen altså altid været skabt. Man kan nok sige, at der udryddes flest arter dér, hvor ejendomsretten ikke er helt konkret. Vi kan tage afbrænding af skovområder osv.: I de lande, hvor indbyggerne ligesom har en ret til naturen uhæmmet, brænder de skove og områder af uden egentlig at have brug for det, de brænder af. Derved udrydder man en uhyre masse både planter og dyr hvert eneste år.

Vi ved jo, at der her i Danmark, ja, i det hele taget i Europa, gøres en del for at bevare truede dyrearter. Jeg kommer til at tænke på jagtloven. Falke og lignende arter var jo lige ved at blive udryddet, men privatpersoner tog sig i agt og opdrættede falke og den slags truede dyrearter i fangenskab, fik dem til at yngle, og nu kan man så lukke dem ud i naturen. Jeg håber da i hvert fald ikke, der er nogen her i salen, der kunne drømme om at forbyde sådan nogle ting. Det er netop med til at bevare og mangfoldiggøre en truet dyreart. Det er et konkret eksempel på, hvad vi kan gøre for, at arterne ikke forgår.

Vi er altså positive over for beslutningsforslag nr. B 76 og nærmest negative over for beslutningsforslag nr. B 75.

Bente Juncker (CD):

Da CD's ordfører desværre ikke kan være til stede på denne eftermiddag, er det blevet mig pålagt at sige følgende:

Det fremsatte beslutningsforslag om ratifikation af klimakonventionen er en naturlig følge af, at Danmark underskrev den i Rio i fjor. Centrum-Demokraterne er tilfredse med den forpligtelse, vi hermed har indgået, og vi har bemærket, at konventionen først træder i kraft ca. 3 måneder efter, at det 50. land har ratificeret konventionen. Danmark er det 10. land, der ratificerer.

Sammen med de øvrige – især de rige – lande pålægges Danmark en række forpligtelser